

Sygn. akt VIII U 1077/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Zuzanna Gulcz

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy L. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek

odwołania L. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 czerwca 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. Z. prawo do emerytury, poczynając od dnia 17 czerwca 2015 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 1077/15

UZASADNIENIE

Dnia 17.06.2015r. ubezpieczony L. Z. wniósł do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 24.06.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż nie spełnił on wszystkich koniecznych przesłanek prawa do świadczenia z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a mianowicie na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił:

- 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 5 lat, 5 miesięcy i 11 dni.

Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 25.10.1976r. do dnia 20.09.1992r. podnosząc, iż zeznania świadków nie stanowią środka dowodowego przed organem rentowym.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury wskazując, iż w okresie nie uwzględnionym przez organ rentowy wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych z przyczepami, kierowca autobusów oraz operator ładowarki na zwałach węgla.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż do pracy w warunkach szczególnych zaliczył ubezpieczonemu okres jego zatrudnienia od dnia 21.09.1992r. do dnia 10.12.1998r. jako ślusarz maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. Z. dnia (...). ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Ubezpieczony w okresie od dnia 07.08.1972r. do dnia 10.12.1998r. był zatrudniony w KWK (...) w pełnym wymiarze czasu pracy.

W świadectwie pracy z dnia 10.12.1998r. wykazane zostały następujące stanowiska ubezpieczonego: od dnia 07.08.1972r. do dnia 17.09.1972r. – murarza na powierzchni, od dnia 18.09.1972r. do dnia 23.10.1974r. – murarza na powierzchni / zwolnienie do wojska /, od dnia 25.10.1976r. do dnia 04.01.1977r. – ślusarza remontowego na powierzchni, od dnia 05.01.1977r. do dnia 03.04.1977r. – murarza na powierzchni, od dnia 04.04.1977r. do dnia 20.09.1992r. – ślusarza remontowego na powierzchni, od dnia 21.09.1992r. do dnia 10.12.1998r. – ślusarza maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią.

Z zeznań świadków R. R., J. S., T. S. oraz z zeznań ubezpieczonego wynika, iż początkowo w KWK (...) ubezpieczony pracował w oddziale budowlanym. Przed pójściem w 1974r. do wojska ubezpieczony uzyskał prawo jazdy kategorii 3 uprawniające do prowadzenia pojazdów o ciężarze całkowitym do 3,5 tony, a następnie w wojsku – uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych wraz z przyczepami. Po powrocie z wojska ubezpieczony przeszedł do oddziału transportowego

((...)) Kopalni i od dnia 25.10.1976r. pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze powyżej 3,5 tony takich jak: KAMAZ, S., JELCZ przewożąc nimi elementy niezbędne do pracy i eksploatacji Kopalni takie jak m.in. elementy do obudowy, drewno. W 1980r. ubezpieczony uzyskał prawo jazdy uprawniające do prowadzenia autobusów i od tego czasu pracował jako kierowca autobusu marki J. o liczbie miejsc siedzących 50. Ubezpieczony jeździł autobusem po całym województwie (...) przywożąc pracowników na Kopalnię i następnie rozwożąc ich do domu po skończonej dniówce roboczej. W 1988r. ubezpieczony uzyskał prawo jazdy na ładowarki i od tego czasu sporadycznie pracował również na ładowarce kołowej typu fadrom na zwałach węgla.

Pracę jw. ubezpieczony w okresie spornym od dnia 25.10.1976r. do dnia 20.09.1992r. wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, poza krótkim okresem od dnia 05.01.1977r. do dnia 03.04.1977r., kiedy pracował jako murarz na powierzchni, gdy do takiej pracy został przeniesiony po spowodowaniu wypadku samochodem służbowym.

Z tytułu wykonywania takiej pracy ubezpieczony otrzymywał posiłki regeneracyjne i talony.

Przypisanie ubezpieczonemu w okresie spornym jw. stanowiska ślusarza remontowego wiązało się z wyższą stawką zaszerogowania.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 10.06.2014r. sygn. akt VIII U 494/14 tut. Sąd przyznał świadkowi R. R. prawo do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 18.02.2014r., po uprzednim ustaleniu, iż świadek ten w okresie zatrudnienia na KWK (...) od dnia 26.05.1976r. do dnia 25.09.1991r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych faktycznie na stanowisku operatora spycharki, pomimo wykazania przez zakład pracy stanowiska ślusarza remontowego maszyn i urządzeń na powierzchni.

Świadcowi J. S. organ rentowy decyzją z dnia 31.08.2012r. przyznał prawo do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po wcześniejszym zaliczeniu do takiej pracy okresu zatrudnienia w KWK (...) na stanowisku operatora spycharki na powierzchni od dnia 12.08.1976r. do dnia 27.02.1993r.

Świadek T. S. pracował w oddziale transportowym KWK (...) od dnia 15.01.1976r. do dnia 31.07.1992r. i był przełożonym ubezpieczonego.

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego L. Z. i świadków R. R., J. S., akt emerytalnych świadków R. R. i J. S., akt tut. Sądu o sygn. VIIIU 1077/15 dotyczących świadka R. R., zeznań świadków R. R., J. S. i T. S. oraz zeznań ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. Z. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj.01.01.1999r. – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.,
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący L. Z. wiek 60 lat ukończył w dniu(...), nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Spornym pozostawało, czy odwołujący na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a konkretnie, czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy spornego okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od dnia 25.10.1976r. do dnia 20.09.1992r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony w powyższym okresie, po wyłączeniu z niego okresu zatrudnienia od dnia 05.01.1977r. do dnia 03.04.1977r., faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę, która ujęta została w stanowiącym załącznik do rozporządzenia wykazie A dziale VIII poz.2 – „pracę kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (...), autobusów o liczbie miejsc powyżej 15 (...)”.

Ubezpieczony początkowo pracował jako kierowca samochodów ciężarowych jw. przewożąc nimi elementy niezbędne do pracy i eksploatacji Kopalni, a następnie jako kierowca autobusu o liczbie miejsc 50. Dodatkowo od 1988r. wykonywał również pracę operatora spycharki na zwalach węgla, która to praca wymieniona jest w wykazie A, dziale I, poz.8 – „prace na zwalówiskach górniczych (...)”.

W doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wykonywanie równocześnie pracy – w ramach pełnego wymiaru czasu pracy – na dwóch różnych stanowiskach, na których zatrudnienie zaliczane jest do prac w szczególnych warunkach, podlega uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27.01.2015r. III AUa 386/14).

Podkreślić również należy, iż dla oceny, czy pracownik wykonywał zatrudnienie w szczególnych warunkach istotne znaczenie ma rodzaj faktycznie powierzonej mu pracy, a nie nazwa stanowiska wykazana w dokumentacji np. w świadectwie pracy. Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art.245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - stąd jeśli zachodzą wątpliwości co do stwierdzeń zawartych w świadectwie pracy, konieczne jest ich zweryfikowanie innymi dowodami (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.09.2014r. AUa 2693/13).

Po zaliczeniu tego okresu spornego do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 15 – letni okres takiej pracy.

W konsekwencji powyższego Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki do przyznania wnioskowanego świadczenia i stąd na podstawie wyżej powołanych norm prawnych z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, poczynając od dnia 17.06.2015r., to jest od daty złożenia wniosku o emeryturę (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy).

(-) SSO Grzegorz Tyrka